

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תלה"מ 9654-01-18
תלה"מ 37075-10-17

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תובע פלוני
ע"י ב"כ עו"ד הדר וילמן

הנתבעת פלונית
ע"י ב"כ עו"ד ליאת שקרלז

בענין הקטין ג' יליד 20.2.2006

החלטה בענין מקום מגוריו של ג'

עניינה של החלטה זו הכרעה בבקשת האב לאשר לקטין לעבור להתגורר עימו בהוד השרון. הקטין מתגורר נכון להיום, לסירוגין בבית הוריו, כאשר האם מתגוררת במושב X, מקום מגורי המשפחה טרם הפירוד והאב עד לאחרונה התגורר בקיבוץ Y ועבר להתגורר בהוד השרון.

1. הצדדים הינם בני זוג לשעבר והורים לשלושה ילדים משותפים, שניים מהם בגירים והבן הצעיר ג' הינו קטין 12 וחצי.

2. ביום 4.7.2016 נחתם בין הצדדים הסכם שלום בית ולחלופין גירושין אשר אושר וקיבל תוקף של פסק דין ביום 13.7.2016 (להלן: "ההסכם").

ההסכם כולל הוראות ביחס לאחריות הורית משותפת החל ממועד הפירוד (סעיפים 22-29).

בין היתר הוסכם כי טובת הילדים היא שיהיו במשמורת משותפת של ההורים תוך חלוקת זמני שהות שוויונית והצדדים מתחייבים לגור במרחק שלא יעלה 15 ק"מ מביתם המשותף האחרון וכן שמקום לימודי הקטינים לא ישתנה אלא בהסכמה.

3. בחודש אוקטובר 2017 הגישה האם תביעה למשמורת בתלה"מ 37075-10-17 ובסמוך למועד זה הגישה בקשה למתן צו לשמירת הסטטוס קוו בענין הקטין המונע מעבר הקטין באופן חד צדדי ממקום מגוריו במושב X.

בהחלטה מיום 22.10.2017 נקבע כ בשלב זה ועד למתן החלטה אחרת, לא ייעשה כל שינוי במקום מגוריו הנוכחי של הקטין וואו במוסד החינוכי בו הוא לומד.

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תלה"מ 18-01-9654
תלה"מ 17-10-37075

4. כחודשיים לאחר פתיחת ההליך ע"י האם, הגיש האב תביעה להעברת משמורת הקטין בתלה"מ 18-01-9654 ובמסגרתה בקשה להעתקת מקום מגוריו של הקטין להוד השרון. האב הבהיר כי חוזה השכירות בגין דירת מגוריו בקיבוץ Y צפוי להסתיים בסוף שנת הלימודים הנוכחית והוא מתעתד לעבור להתגורר בדירת בת זוגו בהוד השרון.
5. האם מתנגדת להעתקת מקום מגורי הקטין להוד השרון וטוענת כי עיתוי הגשת הבקשה הינו סיוס מלאכתו של האב לנתק את הקטין ממנה, לאחר הסתה פרועה, המגיעה עד כדי ניכור הורי חמור.
6. בדיון 9.11.2017 נתנה החלטה על פיה האחריות ההורית של שני הצדדים במתייחס לקטין ג' תהיה משותפת ושוויונית ונקבעו זמני שהות של הקטין אצל אמו.
- הושגה הסכמה כי זמני שהות של הקטין ג' עם אמו כפי שנקבע ע"י ביהמ"ש יחולו מעתה ואילך וזאת בשים לב למצב העובדתי שהתקיים בפועל, כאשר הקטין שוהה בבית אביו.
- כיום מתקיימת חלוקת זמני שהות של הקטין עם אמו בהתאם להחלטה מיום 26.4.2018, בכל יום שלישי וחמישי החל מסיום המסגרת החינוכית כולל לינה ועד למחרת. בנוסף, אחת לשבועיים, הקטין שוהה אצל האם החל מיום שישי בסיום המסגרת החינוכית ועד מוצ"ש.
7. במסגרת ההליכים שבכותרת, אשר תלויים ועומדים פחות משנה, מונתה לקטין אפוטרופא לדין (ר' החלטה מיום 25.2.2018), הקטין נשמע בפני ביום 16.4.2018, הקטין הופנה לטיפול רגשי אצל הגב' R ובהמשך הוסכם בין ההורים כי הטיפול הרגשי יוחלף ויהא באמצעות בעלי חיים (ר' החלטה מיום 9.5.18).
- כמו כן, ההורים הופנו להדרכה הורית ובהחלטה מיום 6.2.2018 חויבו להשתתף בתכנית טיפולית אשר תיבנה ע"י המטפל מר A (להלן: "המטפל") בפיקוח בית המשפט.

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תלה"מ 9654-01-18
תלה"מ 37075-10-17

הן המטפל והן האפוטרופא לדין הגישו, מעת לעת, דיווחים שוטפים לתיק ביהמ"ש.

8. בעלי הדין נחקרו ביום 4.7.2018 והמטפל נחקר ביום 19.7.2018.

האפוטרופא לדין סיכמה טענותיה בע"פ בדיון 4.7.2018, באת כוח האב סיכמה טענותיה בע"פ בדיון 19.7.2018 וסיכומים בכתב מטעם באת כוח האם הוגשו ביום 23.7.2018.

טענות הצדדים

9. טענות האב

א. האב מתעתד לעבור להתגורר בהוד השרון ביחד עם בת זוגו וילדיה. המרחק בין מגורי האב כיום ובין ביתו בהוד השרון הינו מרחק נסיעה של 40 דקות לכל היותר.

ב. הקטין ג' הביע רצון חד משמעי להתגורר בבית אביו.

ג. האב טוען כי שכר בית בקיבוץ Y למטרה אחת ויחידה, לאפשר לקיים את הסדר המשמורת המשותפת שנקבע בהסכם בין הצדדים לטובת הקטינים. לטענתו, נוכח המשבר העמוק שפרץ בין הקטין לאמו, מאחר ובמציאות שהתהוותה בפועל, הקטין מתגורר בביתו ומסרב להתגורר בבית אמו, למעט במועדים שבהם מתקיימים זמני שהות, הרי שהסתיימה המשמורת המשותפת ויש לעגן המצב העובדתי החדש שנוצר, במסגרת פסק דין להעברת המשמורת במלואה, לאב.

ד. לטענת האב, עובר לגירושין וגם לאחר הגירושין היה אב אוהב, מעורב ודומיננטי ביותר בחיי הקטין והקטין מרגיש כי בית האב הינו ביתו העיקרי והמשמעותי, העוגן שנותן לו תחושת ביטחון, יציבות, אהבה וחום.

ה. האב טוען כי תפקודו מעולה והקשר שלו עם כל ילדיו מעורר את קנאתה של האם, שכן כל שלושת ילדיהם של הצדדים חפצים בקרבתו ומגיעים לביתו בזמני שהות שלהם עם אמם.

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תלה"מ 9654-01-18
תלה"מ 37075-10-17

- ו. האב טוען כי יודע להעניק חום, אהבה והכלה, מחנך את ילדיו לערכים של כבוד, יושרה ואמינות, תוך הצבת גבולות ברורים וידועים מראש. עם זאת מגלה גמישות ורגישות בנסיבות המתאימות.
- ז. האב נמצא בקשר עם כל מוסדות החינוך בהם למדו ילדיו, מעורב בחייהם בכל הרבדים, מכיר את החברים והוריהם, מסיע לחוגים ומתעניין בתחומי העניין שלהם.
- ח. האב טוען כי כל משפחת המוצא שלו מתגוררת באזור המרכז. אמו, אחיו ומרבית אחייניו מתגוררים בהוד השרון, אחותו מתגוררת ב-N הצמוד להוד השרון ואחיו מתגורר בהרצליה.
- ט. לטענתו, אין לו בני משפחה במושב X. לקטין כמה חברים הלומדים עמו בביה"ס היסודי וממילא יידרש להסתגל לבי"ס חדש (חטיבת ביניים) ולהכיר חברים ומורים חדשים.
- טו. האב טוען כי שיקם את חייו לאחר הגירושין, הקים לעצמו בית ומשפחה חדשים עם בת זוג חמה ואוהבת מאזור המרכז. בת זוגו ל' (להלן: "ל'"), הינה אישה מופלאה, חמה ואוהבת, המחוברת לילדיי הצדדים, מפנקת אותם בארוחות חמות ומקבלת אותם בחום, באהבה ובחיבוק.
- י. כיום ל' מתגוררת עם ילדיה בפתח תקווה והיא מתעתדת לעבור עם המבקש להתגורר בהוד השרון בבית רחב ידיים שיכיל בחום ואהבה את כל ילדיהם.
- יא. לטענת האב, הקטין אוהב את ל' ונהנה לבלות בביתה בסופי השבוע, בשבתות ובחגים וביציאה לטיולים משותפים. הוא יצר קשר אוהב ומיוחד עם ילדיה ובעיקר עם ביתה א', המתגוררת עמו.
- יב. האב טוען כי לפני כשנה אימץ גור כלבים עבור הקטין אשר העניק לו את השם "V". הקטין דואג לכלב ומחובר אליו בנפשו, הדבר מעניק לו בטחון ומהווה הגשת חלום של ממש עבור הקטין אשר ייחל לאמץ כלב מאז ומתמיד אולם האם התנגדה נחרצות בשל נטייתה האובססיבית לסדר וניקיון.

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תלה"מ 18-01-9654
תלה"מ 17-10-37075

יב. האב טוען כי יצא לפנסיה בגיל 43 וביקש לפתוח לעצמו אפיקי תעסוקה חדשים בתחום האימון האישי, אלא שאזור מגוריו הנוכחי בקיבוץ Y, הרחוק מאזור המרכז, מעכב ומונע ממנו התפתחות תעסוקתית ומשרות התואמות את כישוריו. בנוסף, התחייב לפיתוח מיזם חדש באזור המרכז בו הושקעו כספים רבים, אולם מתקשה לתרום את חלקו במיזם ושותפיו הלינו בפניו לא אחת, כי הוא אינו עומד בהתחייבויותיו ומפר את ההסכם ביניהם.

יג. האב טוען כי מקפיד להסיע את הקטין בכל פעם מחדש לבית האם לקיום הסדרי קשר וכן מסיע אותו לטיפולים פסיכולוגיים מדי שבוע על אף התנגדותו, מדבר אל ליבו של הקטין ומרגיע אותו.

יד. המרחק הגיאוגרפי ממגורי הקטין כיום למקום אליו מבוקש המעבר הינו כ- 40 דקות נסיעה לכל היותר ואין מדובר במרחקים גדולים או מעבר אל מעבר לים. מדובר בקטין כבן 12 ולהורים מכוניות באמצעותן יכולים להסיע לסירוגין את הקטין לביקורים בבית אמו אחת לשבוע ובכל סופ"ש שני. ברי כי בתוך זמן קצר יוכל הקטין לנסוע לבדו ברכבת או באוטובוס לבית אמו במושב ובחזרה.

טו. בסיכומיה חוזרת באת כוח האב כי הקטין רוצה לעבור עם אביו להוד השרון ומדגישה כי האפטרופא לדין המליצה על מעבר מגורי הקטין עם אביו.

באת כוח האב טוענת כי על אף שחל שיפור במערכת היחסים בין האם לקטין, האם ממשיכה להכחיש זאת, בעוד שהיא עצמה ביצעה לאב "רצח אופיי" ופועלת מתוך ניכור הורי.

טענות האם 10.

א. המרחק בין בית מגורי האם להוד השרון הינו 75 ק"מ, מרחק נסיעה של כשעה ועשרים דקות ולא כפי שטוען האב.

ב. האם טוענת כי האב סיפר לקטין אודות המעבר המתוכנן עוד בטרם נתנה הכרעה להעתקת מקום מגוריו.

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תלה"מ 9654-01-18
תלה"מ 37075-10-17

- ג. האב מסית את הקטין הסתה פרועה עד כדי ניכור הורי חמור והגשת הבקשה להעתקת מקום מגורי הקטין מהווה סיום מלאכתו לנתק את הקטין מאמו. במסגרת הבקשה הנ"ל האב מבקש לקבל גושפנקא למעשיו החמורים.
- ד. האם טוענת כי האב לא עושה דבר על מנת שהקטין יחדש קשר עם אמו, אותו קשר אצילי וחזק שהיה ביניהם בטרם החל האב את מלאכתו במטרה להעביר את הקטין למשמורתו ולעבור עמו להוד השרון. לטענתה, הקטין לא מבקר בביתה פרט לשעות בודדות בלבד.
- ה. האם סבורה כי מיד עם דחיית בקשת האב ע"י בית המשפט, להעתקת מקום מגוריו של הקטין, האב יניח לו לחזור להיות בן לשני הוריו, שכן האב הצהיר כי בכל מקרה הוא מתכוון לעזוב את הקיבוץ, גם אם צו המניעה האוסר מעבר הקטין יוותר על כנו.
- ו. האם טוענת כי עד הגיע הקטין לגיל 12 האב פעל בניכור הורי סמוי, שוחח עם הקטין על כך שבגיל 12 יוכל לבחור היכן הוא רוצה לגור, עם אמא או עם אבא ועירב את הקטינים בסכסוך שבין הוריו, שלח להם מסרונים עם צילומי מסך מכתבי הטענות.
- ז. ממועד הגשת כתב התביעה על ידי האם, האב החל הליך ניכור הורי גלוי, במסגרתו נאסר על הקטין להיות בכל קשר עם אמו, לרבות העלאת טענות שהגיעו עד להאשמות שווא בגין אלימות.
- ח. האב לא מכיר בחשיבות האם ובכך לא מכיר גם בטובת הקטין ובבריאותו הנפשית.
- אם טובת הקטין הייתה חשובה לאב, הוא בוודאי לא היה מבקש להעביר אותו ביי"ס כאשר הקטין נמצא במשבר קשה.
- ט. לטענתה, האב שולט על כל המסרונים שהקטין שולח מהנייד שלו לנייד של אמו ולראיה, מספר דקות לאחר משלוח המסרון ע"י הקטין, האב שולח לעצמו צילום מסך של המסרון ומעבירו לצד ג', ככל הנראה באת כוחו.

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תלה"מ 18-01-9654
תלה"מ 17-10-37075

- י. האם טוענת כי האב לקח את הקטין כשבוי מלחמה ובאמצעותו מנהל מאבק כנגדה, עד שיצר חוצץ בין הקטין לאמו. לטענתה, נוצר מצב לא תקין שבו בנה מקלל אותה, רושם לה שהוא לא רוצה לגור אתה אלא רק עם אבא ובת זוגו. לקטין יש שני הורים ואין להם תחליף.
- יא. האם טוענת כי האב מעולם לא גידל את הילדים ותמיד ראה עצמו לפני כולם. מדובר באדם נקמן, קנאי ונרקסיסט, שאינו רואה אף אחד מלבדו. במהלך החיים המשותפים האב היה סמכותי ונוקשה, מעולם לא לקח את הילדים לפעילות בשעות אחה"צ, חוגים, ימי הולדת וכיוצ"ב והבנים עצם ביקשו ממנו שלא להגיע לאסיפת הורים שכן חששו מאוד מתגובותיו האלימות.
- האם טוענת כי מאז יציאתו לפנסיה, האב החל לחפש את עצמו, נהג לבלות לילות כימים והצהיר בפני הקטינים: "אלה החיים שלי, קודם כל אני". האם תמיד הייתה ועודנה האוזן הקשבת של הילדים, המחבקת והחברה הטובה.
- יב. האם טוענת כי במהלך 20 שנה שבהם הצדדים חיו יחד, האב סרב בכל תוקף להביא כלב והנה הפלא ופלא, לפתע הסכים לאמץ כלב. די בכך כדי ללמד על התנהלות האב.
- יג. האם טוענת כי האב התגורר במושב X כ- 25 שנה, מרכז חייו ומרכז חייהם של ילדיו במושב זה, לכן תמוה כיצד טוען היום כי מרכז חייו באזור המרכז.
- יד. לטענת האם, כל חבריו של הקטין הן מהמושב בכלל והן מהכיתה שלו בפרט, הולכים לחטיבת הביניים "S", אולם כפי שהקטין מוכן לוותר על אמו, הרי בוודאי שיהיה מוכן לוותר על חבריו.
- טו. האם טוענת כי האב לא משתף אותה בכל הקשור לקטין, היא לא זכתה לראות את תעודת המחצית, כך שאם הקטין יעבור למוסד חינוכי אחר היא תנותק ממנו לחלוטין. האב לוקח את הקטין לבדיקות רפואיות והאם מגלה זאת ע"י קבלת הודעה אוטומטית של קביעת תורים מקופ"ח.

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תלה"מ 18-01-9654
תלה"מ 17-10-37075

טז. האב לא מציע פתרון לחידוש ושיקום הקשר בין הקטין לאמו אלא מציע לקטין בית רחב ידיים, כלב, אמא אחרת ואחים אחרים וכל אין לתת יד. הנזק שייגרם לקטין אם יעבור להתגורר בהוד השרון הינו נזק עצום, האב מבקש לנתק את ג' משורשיו, אמו, אחיו וחבריו, בתקופה כה רגישה שלו ואין עוררין על כך שקטין שאינו נמצא בקשר עם אחד מהוריו, נמצא במשבר, גם אם הוא לא מודע לכך.

יז. בסיכומיה חוזרת באת כוח האם על הטענה כי רצון הילד אינו רצון אובייקטיבי ו"רצונו" לכאורה הינו תוצאה ישירה של הליך ניכור הורי מהקשים שנראו בישראל. באת כוח האם טוענת כי לא ניתן לדון בתיק הנ"ל כתיק של מעבר מגורים, מקום בו נחתם בין הצדדים הסכם על פיו התחייבו שלא לגור במרחק שיעלה על 15 ק"מ.

לטענת באת כוח האם, טרם הסתיימה תקופת הצינון בין אישור ההסכם למועד הגשת התביעה ע"י האב ולא חל שינוי נסיבות המצדיק בדיקה מחודשת של הסכמות הצדדים שקיבלו תוקף של פסק דין.

דיון והכרעה

13. אין חולק כי שני הצדדים הינם האפוטרופסים הטבעיים של הקטינים ובהתאם להוראות סעיף 15 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962 (להלן: "החוק") להם הסמכות לקבוע מקום מגוריו.

עם זאת ובהתאם להוראות סעיף 18 (א) לחוק, הרי שבכל ענין הנתון לאפוטרופסותם עליהם לפעול תוך הסכמה ביניהם וכאשר אין הסכמה בין ההורים כפי שבפועל בעניין בו עסקינן, יכריע בית המשפט ככל שלא יעלה בידו להביא הצדדים להסכמה וזאת בהתאם לסמכותו לפי סעיפים 19 ו-25 לחוק.

14. בפסיקה נקבע כי סוגיית העתקת מקום מגורים של קטין תבחן לאור עקרון טובת הילד, כאשר טובת הקטין הינה מושג עמום שעל בית המשפט לצקת לתוכו תוכן.

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תלה"מ 9654-01-18
תלה"מ 37075-10-17

כך גם אין מדובר בטובת הקטין ככלל, אלא המדובר בהתייחסות רלוונטית לצדדים נשוא ההליך, הקטינים בעניין בו עסקינן והאיזון הנכון במקרה הספציפי (ראו לעניין זה ע"מ 10060/07, פורסם ביום 2/10/2008) שם נקבע כי:

" לאמיתו של דבר, מושג" טובת הילד" הוא מושג רחב, מושג- מסגרת, הסובל תכנים שונים. תכנו הנורמטיבי משתנה בהתאם להקשר המיוחד שבו השאלה מתעוררת, ואף היחס בינו לבין שיקולים אחרים, כגון זכויות ההורים, משתנה בהתאם לכך. לא הרי שאלת טובתו של הילד במשפחה "נורמלית" המתפקדת כהלכה פחות או יותר, כהרי שאלת טובת הילד כשהמשפחה מתפרקת מחמת סכסוך בין ההורים. ולא הרי שתי סיטואציות אלו כהרי משפחה במצוקה שכתוצאה ממנה שלומו של הילד עשוי להיפגע.

אשר על כן, טובת הקטין אינה טובה כללית אלא עוסקת בקטין הספציפי ובמערכת החובות והזכויות החלה עליו וזאת תוך התחשבות זכות הוריו וחובותיהם.

"טובת הילד" אינו מושג ערטילאי אשר טוב ומתאים בכל סיטואציה, "טובת הילד" הוא פרי של איזונים בין אינטרסים שונים של כל אחד מההורים ושל הילד ובוודאי שהאיזונים אף נערכים בנקודת זמן קונקרטית ואינן נכונים לעת אחת, כפי שהיו בעת אחרת.

15. הדרישה להוכיח צידוק במעבר למקום המגורים החדש בוטלה לחלוטין בפסק דין של בית- המשפט העליון אשר קבע כי אין כל רלוונטיות לשאלת הצידוק שבמעבר (ר' רע"א 4575/00 פורסם המאגרים האלקטרוניים).

לפיכך, אין השאלה שבפני היא אם הקטין נשוא הדיון "צריך" את המעבר. השאלה גם אינה האם המעבר של האב מוצדק אם לאו.

ראה לענין הצידוק שבמעבר גם ע"מ (ב"ש) 119/08 פסק דינה של כב' השופטת צפת שהתקבל ברוב דעות ביום 27/8/08).

השאלה היא, מה טובתו של הקטין ג' במצב שנוצר כאשר האב מבקש שג' יהיה במשמורתו וכן מבהיר כי בכוונתו לעבור לאזור מגורים מרוחק, ואין לבדוק אם יש צידוק למעבר והאם התנהגות האב נאותה.

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תלה"מ 9654-01-18
תלה"מ 37075-10-17

בוודאי שבמקרה דנן, יש תחילה לקבוע האם נכון, עבור הקטין ג', בנקודת הזמן הנוכחית, לקבוע כי יתגורר יחד עם אביו, לאור מעבר האב להתגורר בעיר מרוחקת ממקום המגורים הנוכחי.

16. שיקול נוסף שעל בית המשפט לבחון באשר להענקת מקום המגורים הינו היכולת לשמר הקשר עם ההורה הנוסף, אופי הקשר שיוצר עמו והנטל שיוטל על כל אחד מההורים.

17. לאחר שעיינת בכתבי הטענות ולאחר ששמעתי את הצדדים ובאי כוחם, את המטפל מר A והאפוטרופא לדין וכן לאחר ששמעתי את הקטין ג' בעצמו, מצאתי להיעתר לבקשת האב ולאשר הענקת מגורי הקטין יחד עם אביו, להוד השרון.

א. שוכנעתי כי הוסר החשש לניכור הורי, כאשר מעבר לכך, האב מוכן לקחת על עצמו את ענין הסעות הקטין לאמו לאחר הענקת מגוריו להוד השרון ולצורך כך, אף להיות נתון בפיקוח.

במקרה דנן מאמצי ההורים ושיתוף הפעולה הטיפולי נשאו פרי.

אמנם כי כן בתחילת ההליך, כאשר ביהמ"ש רק נחשף לנסיבות התיק, היה מצב הקשר בין ג' ואימו קשה ואולם במהלך החודשים האחרונים, מאמצי ההורים במסגרת ההליך הטיפולי בו חויבו להשתתף, נשאו פרי והיחסים של ג' ואימו עלו על דרך המלך והכל כפי שיפורט בהמשך.

מחמת הדחיפות וההכרח ליתן החלטה בהקדם האפשרי, לא אכנס לפירוט העובדתי המוכר והעגום בדבר אירועי השנה האחרונה בחייו של ג' ובמיוחד הבעיות בקשר עם אימו והדברים מפורטים בדיווחים ובכתבי הטענות ובגינם אף מצאתי לחייב את ההורים להשתתף בטיפול ממוקד ונוקב.

ב. המטפל אליו הופנו הצדדים לטיפול בעקבות טענות האם וחשש לניכור הורי הבהיר כי כיום התפוגג החשש וההורים שינו את דפוסי תפקודם ההורי ואף בחקירת ההורים עלו דוגמאות לענין זה.

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תלה"מ 18-01-9654
תלה"מ 17-10-37075

בדיווח האחרון מיום 1.7.2018 ציין המטפל כי שני ההורים משתפים פעולה בטיפול, שניהם מצליחים לדבר ביניהם באופן בונה ויעיל למדי, כאשר ניסחו בעצמם כללי הידברות לא פוגעניים ומכבדים וקיימת התקדמות גדולה שיש לנכסה לשני ההורים עצמם. בעדותו חזר והדגיש כי שני ההורים עשו בפועל עבודה גדולה של שינוי הדפוס ההורי.

ג. האפטרופא לדין המליצה על מתן אישור להעסקת מקום מגורי הקטין והבהירה כי הדבר אף מתיישב עם רצון הקטין.

כפי שהתרשמה גם האפוטרופא לדין, גם בית המשפט התרשם במסגרת השיחה עם הקטין כי מדובר בנער נבון ודעתן ונוכח הכוחות הטמונים בו, אשר אף אחד מהוריו אינו חולק עליהם, אין מניעה לאפשר לקטין לעבור להתגורר עם אביו, שכן סבורני כי הוא יכול להתמודד עם אתגרי המעבר והשינוי.

ד. מעדות המטפל מר A עולה כי ג' בקשר מצוין עם אמו ועם אביו ושניהם הורים טובים.

בנסיבות אלו, לא מצאתי להעדיף את האג'נדה הכללית והגורפת לפיה, במקרה בו שני ההורים טובים ומתפקדים יש להעדיף מגורים אצל האמא דווקא.

אם שני ההורים טובים, מדוע לא ניתן להעלות על הדעת אפשרות של מגורי הקטין עם אביו דווקא?

אין מדובר בפעוט מקטיני קטינים. מדובר בנער דעתן, חזק ועצמאי, שהביע רצונו להתגורר עם אביו.

כל עוד האפשרות להמשך נתק מאימו היה על הפרק, לא היה מעלה ביהמ"ש על דעתו לאפשר מעבר מגורים תוך ביסוס חשש לניכור הורי ואולם משעה שהחשש הזה הוסר וההורים שניהם מנהלים קשר תקין עם הקטין, לא מצאתי כל סיבה להעדיף אם על פני אב, רק משיקולי מגדר.

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תלה"מ 9654-01-18
תלה"מ 37075-10-17

ה. גם אם אניח, כטענת האם, כי האב שינה עמדותיו בענין הקשר של הקטין עם אמו אך ורק על מנת לספק את בית המשפט בהליך זה, הרי שמתוך שלא לשמה, בא לשמה והלכה למעשה הקשר בין ג' לאמו אכן תקין לגמרי היום.

נסיונות האם בחקירתה לתאר בצורה דלה את השיפור המשמעותי בקשר עם ג', נסוגו כאשר לבקשתה נחקר המטפל ובחקירתו סיפר על דיווחיה החיוביים של האם במסגרת הטיול בדבר שיפור משמעותי של הקשר עם ג'.

ו. כל עוד מעבר המגורים ייעשה תוך הבטחת קשר יציב ורצוף של הקטין עם אמו באותה מתכונת המתקיימת כיום, הרי שבכך יישמר איזון בין זכויותיו של כל אחד מן ההורים.

מחד, זכותו של האב, ההורה שהבית שלו כיום מהווה בית עיקרי עבור הקטין, להמשיך בחייו, לקבוע את מהלך חייו, להקים תא משפחתי חדש; זכותו לפתוח בדרך חדשה ולנסות לשפר את מצבה הכלכלי, תעסוקתי או המשפחתי.

אל מול זכות זו, עומדת זכות האם לקשר רציף עם הקטין וכמובן שיהא זה מתפקידו של ביהמ"ש, במקרה דנן, להמשיך ולפקח וכן להבטיח כי הקשר יהיה יציב, רציף ואיכותי.

ז. בענייננו אין לאב זיקה למקום מגוריו הקודם בקיבוץ Y, בייחוד לאחר הגירושין ועם תחילת פרק שני בחייו. הוא לא עובד באזור מגוריו, בת זוגו מתגוררת באזור המרכז ומשפחתו הקרובה מתגוררת בהוד השרון והסביבה.

18. מובהר כי תיק זה איננו בבחינת תיק "הגירה" במובנו הקלאסי.

מדובר בבקשה להתיר מעבר מגורים ממקום מגוריו הנוכחי של הקטין מקיבוץ Y להוד-השרון (מרחק נסיעה סביר של כשעה הגם שצודקת האם שבשעות מסוימות הנסיעה עלולה לארוך גם שעה וחצי).

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תלה"מ 18-01-9654
תלה"מ 17-10-37075

עיקר הפסיקה הנוגעת לסוגיית קביעת מקום מגורים של קטינים עוסקת בנסיבות של בקשות להגירת קטינים עם אחד מהוריו לחו"ל ולא הכשרת מעבר בגבולות הארץ.

אין מדובר בשינוי כה מהותי בחיי הקטין באשר לאורח חייו, הנורמות החברתיות והשפה, בהם לא יחול כל שינוי.

זאת ועוד, לקטין צפוי ממילא שינוי במסגרת החינוכית גם אלמלא המעבר להוד השרון, שכן בשנת הלימודים הקרובה הוא עתיד להשתלב בחטיבת ביניים.

האם טענה כי בחטיבת הביניים "S" ילמדו כל חבריו של הקטין מהמושב בכלל ובני כיתתו בפרט, אולם לא ניתן להבטיח מראש כי רק בני כיתתו או בני מושב X ילמדו עמו וייתכן כי ישתלבו בכיתתו תלמידים, בני מושבים אחרים וכן ילדי הפנימיה.

כשם שזכותה של האם לפעול בעולם כאדם חופשי, כך גם לאב זכות יסוד זהה.

זכותו של האב להעתיק מקום מגוריו ככל שיחפוץ לעשות כן וכל עוד הדבר במרחק מגורים סביר, בתוך גבולות המדינה, ומבלי לפגוע בזמני השהות המתקיימים בין הקטין לאמו, כפי שמתקיים כיום יש לשמר זכות זו.

19. עמדת האפוטרופא לדין

א. בהחלטה מיום 25.2.2018 הוריתי על מינוי אפוטרופוס לדין לקטין ג' אשר ייצג את עניינו של הקטין בפני בית המשפט. הלשכה לסיוע משפטי מינתה לתפקיד זה את עו"ד שרון ירמיהו.

עו"ד ירמיהו ציינה כי הקשר שלה עם הקטין אינטנסיבי מאוד והיא נפגשת עמו מספר פעמים בתקופה הקצרה מאז מונתה כאפוטרופא לדין.

ב. האפוטרופא לדין התרשמה שלכל אחד מההורים יש יכולות הוריות מאוד טובות והקטין אוהב את שניהם, כאשר הצהיר כי ישמור בקשר טוב עם אמו, בכל מקרה ידע לומר מיוזמתו שהוא מאוד אוהב את אמו.

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תלה"מ 18-01-9654
תלה"מ 17-10-37075

ג. האפוט' לדין התרשמה מילד דעתן, אשר יודע מה הוא רוצה ויודע לבטא את רצונותיו, ילד נבון וניכר כי דעתו כנה ולא שתולה במוחו. **כך התרשם גם בית המשפט.**

עוד ציינה כי מדובר בנער מתבגר המחפש דמות גברית ובשיחות עמו עלה ענין הקרבה לאב.

ד. נוכח התרחשויות חריגות שאירעו בעבר, האפוט' לדין סבורה כי המשפחה חייבת החזקה טיפולית, בדמות של תיאום הורי ומאמינה כי ככל שהקשר בין ההורים יעבוד טוב יותר, כך תהא רגיעה גדולה ומידת הלחץ והעומס הרגשי תופחת אצל הקטין.

האפוט' לדין ציינה כי בשים לב לכך שההורים עומדים על הכרעה שיפוטית, הרי שצפויה לקטין התמודדות מורכבת גם בעתיד ולפיכך זקוק לטיפול רגשי.

ה. **בכל הנוגע לעמדת באת כוח האם בעניין האפוטרופא לדין (סעיפים 91-92 לסיכומים) והניסיון לתאר את הקשר שנוצר בינה לבין הקטין, שעל טובתו היא אמונה, כ"דיל עם הקטין", מובהר כי האפוט' לדין היא האדם הקרוב ביותר לקטין בהליך המשפטי ובגיבוש עמדתה וטיעוניה עליה לתת משקל משמעותי לרצון הקטין בהתאם לגילו ולאופיו.**

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תלה"מ 9654-01-18
תלה"מ 37075-10-17

תפקידה של האפוטרופא לדין הוא לייצג ולהציג את עמדת הקטין. היא לא מונתה כדי להביא את עמדות הצדדים, אלא לייצג את האינטרסים והרצונות של הקטין. האפוטרופוס לדין אמורה לשקף את האינטרסים של הקטין ואת עמדתו ורצונו.

ו. הטלת ספק ברצון הקטין מנוגדת להלך רוח המחוקק ולזכות הילד להישמע. אין זה חריג כי ילד בהליך משפטי על רקע סכסוך גירושין מושפע מאמירות הוריו, אך אם מלכתחילה בוחרים שלא לתת ביטוי ומשקל לרצון הילד, מה הטעם בשמיעתו, כדרישת המחוקק!?

כך או כך, במקרה דנן האפוטרופא לדין משוכנעת כי בנסיבות הענין, רצון הקטין מתיישב עם טובתו.

20. עדות המטפל

א. מר A הינו עו"ס, מטפל משפחתי וזוגי מוסמך, אליו הופנו הצדדים לטיפול (ראה החלטה מיום 6.2.2018).

נוכח נסיבות תיק זה, כאשר היה קיים נתק בין הקטין ג' לאמו ומתוך ראייה כי כפיית ביקורים של הקטין אצל אמו ועצם השיח לגביהם רק עלולים להרחיב ולהעצים את מידת ההתנגדות של הקטין להיות בקשר עם אמו, מצאתי לחייב ההורים להשתתף בתכנית טיפולית שתיבנה ע"י מר A בפיקוח בית המשפט.

החל ממועד הפניית ההורים לטיפול ועל פי דיווחים שהוגשו ע"י מר A, ניכר שיתוף פעולה מלא עם המטפל, כאשר ההורים נכחו בכל הפגישות אליהן הוזמנו ע"י המטפל.

מידת שיתוף הפעולה תרמה להליך הטיפולי והביאה להצלחתו ולראייה, בניית קשר מיטיב של הקטין ג' עם אמו.

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תלה"מ 18-01-9654
תלה"מ 17-10-37075

ב. מר A הינו עובד סוציאלי קליני ואמנם משמש גם בתפקיד ובהכשרה כעו"ס לס"ד באחת המועצות האזוריות במרחב לכיש, אולם בעניינה של משפחת P לא מונה כעו"ס לס"ד ולא ביצע כל בדיקה הנוגעת לשאלת משמורת ולא נתבקש לתת המלצה בענין זה.

ג. בנוסף לכך, נוכח בלבול שהשתקף בענין זה במהלך הדיון, מצאתי להבהיר ואני חוזרת ומבהירה כי אין מדובר במומחה אשר מונה ע"י בית המשפט לצורך הגשת חוות דעת מקצועית בשאלת מסוגלות הורית או בשאלת מעבר המגורים.

לפיכך, עדותו ביחס לשאלות שעניינן משמורת הקטין \ מעבר מגורים ביחס לקטין אינה רלוונטית, בעיקר מקום בו מדובר במטפל אליו הופנו רק ההורים ואשר לא נפגש כלל עם הקטין.

על המטפל היה לפעול על פי תכנית טיפולית שתיבנה על ידו בפקוח בית המשפט על מנת להתמודד עם ניכור הורי ואכן, התהליך שעברו ההורים באמצעות הטיפול, נשא פרי.

ד. שעה שהניכור ההורי "נכחד" כך על פי עדות המטפל, אין כל הצדקה שלא לאשר מעבר הקטין עם אביו, תוך המשך חיזוק ההליך הטיפולי שעברו ההורים, על מנת להבטיח שניצוצות ניכור הורי לא ישובו וינצו בענייניו של ג'.

21. לא נעלמו מעיני הוראות ההסכם שנחתם בין הצדדים, לרבות ההתחייבות לגור במרחק של 15 ק"מ מביתם המשותף האחרון במושב X.

חלפו שנתיים מאז אושר ההסכם ואיני מקבלת טענת באת כוח האם כי לא חל שינוי נסיבות שיצדיק עיון מחדש בהוראות ההסכם וממילא בכל הנוגע לשאלות של משמורת, אחריות הורית, מקום מגורים, הרי שאין מניעה כי בהתאם לנסיבות חייו של כל קטין, ביהמ"ש ישוב וידון בענייניו.

22. מעבר לכך ולמעלה מן הצורך אבהיר כי מערכת היחסים הזוגית השתנתה ממועד אישור ההסכם.

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תלה"מ 9654-01-18
תלה"מ 37075-10-17

בעת אישור ההסכם ביקשו הצדדים לשקם את חיי הנישואין, לרבות השתתפות בטיפולים זוגיים, אולם כארבעה חודשים לאחר אישור ההסכם נפרדה דרכם הזוגית והם התגרשו זמ"ז.

הבית העיקרי של הקטין השתנה, כאשר הקטין עבר להתגורר בבית האב, על אף האמור בהסכם ועוד טרם החלו ההליכים המשפטיים בבימ"ש זה.

גילו של הקטין השתנה, אז היה ילד כבן 10 ואילו היום הינו נער מתבגר, אשר סיים ללמוד בבי"ס יסודי ועתיד להשתלב בחטיבת הביניים.

הקשר של הקטין עם הוריו השתנה, כאשר נוצר ניתוק בין הקטין לאמו ומזה מספר חודשים הקשר חודש והתייצב, כאשר כיום הקטין מצוי בקשר טוב עם האם.

הקטין חווה טלטלות בעקבות הפרידה והסכסוך בין הוריו.

האב הכיר בת זוג חדשה מאזור המרכז, מבקש לעבור להתגורר תחת קורת גג עמה בעיר הוד השרון ולהקים חיים עצמאיים.

לאחר שנתיים שבהם חלו שינויים משמעותיים אצל משפחת P, בעקבות הליך הפרידה והגירושין של ההורים, כאשר לכל אחד מבני הזוג הזכות להקים משפחה חדשה ולהתחיל פרק ב' בחייהם, סבורני כי יש לכבד את רצון האב לפתוח בדף חדש ולקיים אורח חיים עצמאי בעיר אחרת באופן שיש בו כדי להקל על חייו, כאשר ביתו מהווה בית עיקרי עבור הקטין ג' עוד טרם החליט על מעבר המגורים וכפועל יוצא מכך, נטל גידול וטיפול בקטין, מוטל עליו.

לסיכום

22. מכל המקובץ, מצאתי כי מתמלאים התנאים לאשר העתקת מגורי הקטין יחד עם אביו, להוד השרון.

23. רצון הקטין

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תלה"מ 9654-01-18
תלה"מ 37075-10-17

א. הקטין הביע רצונו להתגורר עם אביו בהוד השרון ואיני סבורה כי ניתן להתעלם מרצונו, במיוחד שעה שהדברים מתיישבים גם עם עמדת האפוטרופוס לדין שמונתה לו, שאמורה לשקף הן את רצונו והן את טובתו.

ב. טענתו הכללית של המטפל, בדבר כך שאין לייחס משקל לרצון הקטין, שכן מדובר בילד "גרנדיזוי" שבשל הסכסוך בין הוריו מייחס לעצמו יכולות "על", אינה במקומה, שעה שעפ"י החוק במדינת ישראל ועפ"י אמנות בינלאומיות עליהן חתומה מדינת ישראל, זכותם של קטינים להשמע.

ג. לא זו בלבד, אלא שמדינת ישראל, אף מצאה לקבוע מנגנון של ייצוג קטינים שקולם לא נשמע בשל הסכסוך בין הוריהם.

ד. האם סיטואציה כזו עלולה לבלבל קטין – וודאי שכן, מדובר בטלטלה אדירה, שעה שקטין נאלץ לגבש לעצמו עמדה, מקום בו הוריו חצויים ביניהם ואולם זוהי הסיטואציה אליה הביאו ההורים את הקטין ואין להם להלין בענין זה אלא על עצמם.

ה. זכותו של הקטין להשמע ואין בדעתי להתעלם מקולו, לזלזל בו, ברצונו או ביכולות ה"מוגזמות" שהוא עלול לייחס לעצמו, שעה שנכפה עליו להעמיד עצמו כמבוגר בעל אחריות לקבל החלטות, להיפגש עם עו"ד ועם שופט ולהביע עמדה בענין המשך ועתידי חינו.

ו. כמובן שעמדתו של הקטין מקבלת מידת משקל עפ"י שיקול דעת ביהמ"ש, בדיוק כשם שביהמ"ש שוקל את מידת המשקל שיש לתת לכל ראייה או עדות ואולם התעלמות גורפת מעמדתו היא בלתי סבירה ולא מתיישבת עם עמדת המחוקק ועם ההלכה הפסוקה.

24. אלו נסיבות חיוו של הקטין הקונקרטי, זהו אופי הסכסוך בין הוריו ולא ניתן לשנות זאת.

כל קביעה אחרת שעלולה לגרום לקטין לשוב אחור לעיצומו של סכסוך, אותו תיארה אימו כ"גיהנום" עלולה לגרום להתפרצות נוספת ולסערה המאפיינת את יחסי הקטין

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תלה"מ 9654-01-18
תלה"מ 37075-10-17

- עם אימו ואת נטייתו להדגיש את עמדתו הנחרצת בדבר זכותו לבחור את מקום מגוריו, באמצעות פרובוקציות.
25. מדובר בנער מתבגר ואמנם האפוט' לדין ציינה כי להתרשמותה הוא מחפש את הדמות הגברית ואולם אני כשלעצמי, איני מוצאת כל הצדקה מדוע, קטין לא יוכל לבחור לחיות עם אחד מהוריו, גם אם זה "במקרה" אביו ולא אימו.
26. לכל ילד יש שני הורים, לעיתים יותר, ולא יעלה על הדעת להגביל את אפשרות הבחירה, במקרה בו כל ההורים טובים באותה מידה, עפ"י שיקול מגדרי.
- אם לכתחילה הבחירה תיטה לטובת הצד הנשי/ הגברי במשוואה, מדוע מלכתחילה לנהל הליכי משמורת, תוך בחינת טובתם של קטינים ותפקוד הורי.
27. בכל הכבוד נראה לי טבעי ונכון ביותר כי קטין יתלבט דווקא במקום בו שני הוריו טובים, חכמים, אוהבים ולא יטה לבחור באופן אוטומטי אחד מהם, רק מסיבות מגדריות.
28. לאור כל האמור מוחלט כדלקמן:
- א. בהמשך להוראות חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב-1962, אני קובעת כי האחריות ההורית של שני ההורים על הקטין ג' תמשיך להיות משותפת.
- ב. בהתחשב ברצונו המובהק של הילד, אשר הלכה למעשה התגורר עם אביו במהלך שנת הלימודים הנוכחית (שהסתיימה), כאשר לפני מספר חודשים חודש הקשר עם אמו וכיום הוא מצוי בקשר טוב עם שני הוריו, מצאתי לקבוע כי האחריות ההורית של שני ההורים תהיה שווה ומשותפת, תוך הסדרת מקום מגוריו העיקרי של ג' אצל אביו.
- ג. אני מאשרת מעברו של הקטין ג' ביחד עם אביו לעיר הוד השרון.

צו המניעה הזמני שניתן ביום 22.10.2017, מבוטל.

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תלה"מ 9654-01-18
תלה"מ 37075-10-17

ד. האב ידאג לרישום הקטין למוסד חינוכי (חטיבת ביניים) בהוד השרון ויודיע לאם הקטין, בתוך 7 ימים, שם המוסד החינוכי המוצע על ידו.

29. מצאתי לקבוע, נכון לעת הזו, זמני שהות של הקטין אצל אמו פעמיים בכל שבוע, במתכונת כפי שתפורט להלן, באמצע השבוע ללא לינה וכן בכל סוף שבוע שני כולל לינה ולהרחיב היקף זמני השהות של הקטין אצל אמו בחופשות מבי"ס וחגי ישראל, באופן שבו הקטין ישהה בשנה הקרובה חלקים נרחבים יותר של החופשות אצל אימו ובהמשך ניתן יהיה לשקול לשנות חלוקה זו בצורה יותר שוויונית ומאוזנת.

החל מהמעבר הצפוי לעיר הוד השרון, יתקיימו זמני השהות של הקטין עם אמו

כדלקמן:

א. הקטין ישהה אצל אמו בכל יום שני החל מהשעה 16:00 ועד השעה 20:30, כאשר האב יסיע את הקטין לבית מגורי האם במושב X ויאסוף אותו משם בתום המפגש.

ב. בנוסף בכל סוף שבוע שני ישהה הקטין אצל אימו החל מיום שישי בשעה 15:00 ועד למוצ"ש בשעה 20:30.

אחת לכל חודש קלנדרי יתקיים אחד מביקורי סוף השבוע, באופן מורחב, החל מיום חמישי בשעה 16:00 ועד מוצ"ש והקטין רשאי להחמיץ את יום הלימודים ביום שישי.

האם תתאם עם ג' מהו סוף השבוע בכל חודש בו יבלו פרק זמן מורחב ותודיע לאב על מנת שיוכל להערך מבחינת הסעתו של ג'.

האב יביא את הקטין לחופשות סוף השבוע אצל האם ויאסוף אותו משם בתום הביקור.

ג. בנוסף, בשבוע בו הקטין לא שוהה אצל אימו בחופשת סוף השבוע, ישהה אצל אימו ביום חמישי מהשעה 16:00-20:30, כאשר האב יביא אותו לפתח בית מגורי אימו ויאסוף אותו משם בתום הביקור.

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תלה"מ 18-01-9654
תלה"מ 17-10-37075

- ד. מעבר לאמור אני מוצאת להוסיף ביקור רשות לאם, כאשר היא רשאית בכל יום רביעי (או כל יום אחר בשבוע לפי בחירתה ובתיאום עם האב) להגיע ולהיפגש עם ג', בהוד השרון, אז תגיע האם לאסוף את ג' מפתח בית מגוריו עם אביו בהוד השרון, בשעה 16:00 ותשיב אותו לשם בשעה 19:30 ובלבד שתודיע מראש על כוונתה לממש זכות זו, כדי שג' יוכל להערך בהתאם.
- ד. בחגי ומועדי ישראל ישהה הקטין אצל כל אחד מהוריו לסירוגין, ובהתאמה לחלוקה הנוהגת היום ומותאמת למקום שהות אחיו הגדולים.
- ה. במהלך חופשות ארוכות ממסגרת החינוך, אני מוצאת לקבוע כי בשנה הקרובה ישהה ג' אצל אימו 70% מזמן החופשות ואצל אביו 30% מזמן החופשות.
- ו. למען הסר מחלוקות מיותרות מצאתי לקבוע כי עד לסוף חודש יולי ימשיכו זמני השהות להתקיים כפי שנקבע בהחלטה האחרונה בענין זה.
- ז. במתייחס לחודש אוגוסט השנה מצאתי לקבוע כי החל מיום 1.8.2018 ועד ליום 23.8.18 ישהה הקטין אצל אימו, בימות אמצע השבוע באופן רצוף, למעט בכל יום שני אז יאסוף אותו האב בשעה 10:00 וישיב אותו למחרת, יום שלישי בשעה 12:00.
- ח. החל מיום 23.8.2018 ישהה הקטין בהוד השרון על מנת לאפשר לו להסתגל למקום מגוריו החדש ולהתארגן לקראת לימודים ומאותו מועד יונהגו זמני השהות שנקבעו בהחלטתי זו.
- ח. מאחר וידוע כי מתוכננת נסיעה של הקטין עם אביו לחו"ל במהלך השנה הבאה, באחת מהחופשות הארוכות מביה"ס, מובהר כבר כעת כי חופשה זו (ככל שלא ניתן לשנות את המועד שלה בהסכמה) לא תבוטל ואולם ביתר החופשות תוסדר החלוקה לפיה הקטין בבית אימו 70% מימות החופשה מביה"ס ואצל אביו 30%, הכוונה לימות אמצע השבוע, כאשר בסופי השבוע תמשיך החלוקה השוטפת והרגילה.

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תלה"מ 9654-01-18
תלה"מ 37075-10-17

ההורים יתאמו חלוקה זו הנוגעת לחופשות מביה"ס (סוכות, חנוכה, פסח) באמצעות המטפל מר A ובמסגרת הטיפול, בהתאם לכלל שנקבע בהחלטתי זו.

ט. הסעת הקטין לבית האם והחזרה משם במהלך חופשות וחגים תבוצע ע"י האב.

30. המשך תכנית טיפולית

א. קבלת הדרכה הורית – ניתן להמשיך אצל מר A אם יאשר כי הדבר אפשרי מבחינתו.

ב. ג' ימשיך לקבל טיפול רגשי, אם באמצעות בעלי חיים ואם בכל דרך אותה יבחרו ההורים, ביניהם, בהסכמה.

ההורים יחלקו ביניהם את הבאת הקטין לטיפול ובעלות הטיפול יישאו הצדדים בחלקים שווים ביניהם.

31. המשך פיקוח

א. האפוטרופא לדין מתבקשת להמשיך ולקיים קשר רציף עם ג' ולפגוש אותו במועדים ובתכיפות עפ"י שיקול דעתה.

האפוטרופא לדין תגיש דיווח ראשון בעניינו של ג' וזאת עד ליום 1/11/2018.

ב. המטפל מר A, ימשיך וידווח לביהמ"ש, מידת שיתוף הפעולה של ההורים עם ההליך הטיפולי, לאחר מעבר המגורים של ג' להוד השרון. הדיווח הבא יוגש עד ליום 1/11/2018.

32. דיווח והעברת מידע בין ההורים

האב ידאג לעדכן את פרטי האם במסגרת החינוכית בה משתלב ג' בהוד השרון ואולם מובהר כי תהא זו אחריותה של האם להיות בקשר עם גורמי החינוך, היועצת בביה"ס וכמובן להגיע לאסיפות הורים על פי הצורך.

בדלתיים סגורות

בבית המשפט לענייני משפחה באשדוד

בפני כב' השופטת רותם קודלר עיאש

תלה"מ 9654-01-18
תלה"מ 37075-10-17

למען הסר ספק, לאם, כאפוטרופא טבעית, זכות לקבל מידע בכל הנוגע לקטין, לרבות בענייני חינוך ורפואה ועל האב, לקבל הסכמת האם, מבעוד מועד, בכל הנוגע לפעולות הדורשות הסכמה (טיפולים רפואיים, ענייני חינוך, יציאה לחו"ל וכיוצ"ב).

33. החלטה זו מסיימת ההליכים בבקשה מס' 1 בתלה"מ 9654-01-18.

המזכירות תסרוק החלטה זו גם בבקשה הנ"ל.

בשלב זה לא מצאתי לפסוק הוצאות בגין ניהול הבקשה ונושא ההוצאות יובא בחשבון במסגרת פסק הדין הסופי ובהתאם לתוצאות.

34. התיק יובא לפני למתן הוראות נוספות עם הגשת דיווח האפוטרופא לדין ודיווח המטפל מר A ביום 1.11.208.

35. לשלוח ההחלטה לב"כ הצדדים, לאפוטרופוס לדין וכן למטפל מר A.

ניתנה היום, י"ג אב תשע"ח, 25 יולי 2018, בהעדר הצדדים.

רותם קודלר עיאש, שופטת